

Prædiken til 1. søndag efter trinitatis

Luk. 12, 13-21

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: En i skaren sagde til Jesus: »Mester, sig til min bror, at han skal skifte arven med mig.« Men han svarede: »Menneske, hvem har sat mig til at dømme eller skifte mellem jer?« Og han sagde til dem: »Se jer for og vær på vagt over for al griskhed, for et menneskes liv afhænger ikke af, hvad det ejer, selv om det har overflod.« Og han fortalte dem en lignelse: »Der var en rig mand, hvis mark havde givet godt. Han tænkte ved sig selv: Hvad skal jeg gøre? For jeg har ikke plads til min høst. Så sagde han: Sådan vil jeg gøre: Jeg river mine lader ned og bygger nogle, som er større, og dér vil jeg samle alt mit korn og alt mit gods. Og jeg vil sige til mig selv: Så, min ven, du har meget gods liggende, nok til mange år. Slå dig til ro, spis, drik og vær glad! Men Gud sagde til ham: Din tåbe, i nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet? Sådan går det den, der samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud.« Lukasevangeliet 12,13-21

Forleden kunne man læse om et par, der havde vundet et meget stort beløb i lotto og begyndte at forære penge, biler og gaver til deres nærmeste, og jeg kunne ikke sige mig fri for at tænke, at dem ville jeg gerne være venner med. Trangen til at skaffe sig penge er lige så udbredt, som at egernet samler sig agern til vinteren. Man vil sikre sig. Man vil sikre sig mod hårde tider og selv være herre over sin tilværelse. Hvem andre skulle gøre det for en?

På samfundsplan søger vi også at lave politiske systemer, hvor vi vil sikre fremtiden. Skabe sikkerhed og tryghed. Helst så retfærdigt som muligt, hvad det så end er. Det er der flere bud på. Nogle kan sikkert afsløres som værende mere retfærdige for nogle end for andre. Om Kina siges det, at man dér sikrer det politiske system ved at have en meget udbygget kontrol med landets borgere. Overvågning via internet og kamera skulle være så udbredt, at det, vi opfatter som privatlivets fred, er temmelig antastet. Individet er underlagt statens behov. Og statens behov bliver udtrykt som folkets behov. Men folket skulle nødtigt komme på andre idéer

om, hvordan staten skulle styres, end de eksisterende.

I Europa er vi godt i gang med at tillade mere overvågning i gaderne for at sikre os mod kriminalitet og terror og udvikle corona-apps, så man hurtigere kan finde frem til eventuelle smittebærere. Hvor har du lige været og sammen med hvem? Det er fristende og bekvemt at lade systemet tage over, så trygheden sikres. Der er ikke noget galt med at ville sikre sig. Der er noget galt med at tro, at det er det eneste, det drejer sig om. Det er her, at der er brug for en sten i skoen. At blive pirket til. At være herre over vores tilværelse bliver vi aldrig helt. Vores liv tilhører Gud. Vi er noget i kraft af, at vi tilhører Gud. Ikke i kraft af, om vi opfylder egne behov for at skaffe sikkerhed gennem penge, gennem karriere, gennem megen opmærksomhed eller gennem succes med det ene eller andet. Vi er noget i kraft af, at vi tilhører Gud. Derfor vil vi også sige, at det for eksempel ikke er staten, der skal definere os. Vi er altid mere end det, staten siger, vi er.

Til manden, som med al sin retfærdige harme stredes med sin bror om en arv, fortalte Jesus lignelsen om den rige bonde, der glæder sig over sin høst og nu vil sikre sig og slå sig til ro, spise, drikke og være glad. Døden overtrumfer bondens trang og evne til at sikre sig. Så blev det hele ligegyldigt. Tåbeligheden bestod i kun at have øje for at ville sikre sig livet og dets goder og glæder. Døden sætter det perspektiv på livet, at det

ikke kan sikres. Den anstrengelse må aldrig forstås som absolut nødvendig. Og sådan er intet andet, end hvad der er Guds, absolut. Og døden sætter dermed også det perspektiv, at livet er en daglig gave, der skal bruges og forvaltes ret.

Jesus vil fremhæve, at skattene, vi kan samle hos Gud, består i at se os som Guds, både i liv og død, og dermed få blik for andet og mere end det at sikre sig. Alt mit er dit, lød det til den ældste søn i en anden lignelse, som Jesus fortæller, den om den hjemvendte, fortabte søn. Det er et fattigt menneske, der kun har sig selv at takke.

Som en kær afdød præstekollega, med fornavnet Tage, yndede at citere fra Paul Gerhardts salme: ”Ved sorg og selvskab plage du intet retter ud, thi intet kan *du* tage, alt kan du få af Gud”. Alt har vi fået af Gud. Og derfor skal vi tage vare på livet, og ikke mindst det andet menneske. Og det er Guds kærlighed til os, vi har at give af. Hvis vi ellers kan få øje på den kærlighed bag ved alle laderne, vi bygger op for at sikre os.

Hvor vi søger at ville det hele selv og sikre os, der skal Jesu ord om at samle sig skatte hos Gud være som stenen i skoen, der pirker til selvoptagetheden, griskheden og hovmodet. Ingen tvivl om, at der er meget, der kan stilles i vejen for troen på frelsen i Jesus Kristus, både i det menneskelige og i det samfund, vi indretter os med.

Vi har set det før, hvordan ideologier har

villet gøre kristendommen pladsen trang og gjort den politiske løsning til noget absolut. Og så bliver der ikke plads til andres synspunkter. På den vis kan man sige, at forholdet mellem vores liv, som vi fører det og Guds ejerskab til vores liv, er, at vi ikke må sætte noget så højt i livsførelsen, at der ikke er plads til, at det måske kunne gøres anderledes. Selvfølgelig vil kristendommen pege på ansvaret for det svage menneske, fordi det også er Guds, og dermed bliver kristendommen en politisk stemme, men ikke med anvisning på hvordan ansvaret for den svage skal løftes.

De to brødre, som stredes over en arv, skulle gerne finde en retfærdig løsning mellem sig, men Jesu anliggende var at se ud over dette. Hovedvægten, det sande liv, det absolutte, ligger hos Jesus. Skatte samler man i himlen ved at holde sig til ham. Det kan ikke gøres på anden måde.

Hvilket billede af Gud får vi gennem Jesus som den, der var ”Guds væsens udtrykte billede” (Hebr 1, 3)? Det er et billede af Gud, hvor det vælder ud af et overskud af kærlighed. En kærlighed, der skal fylde os, så vi tør slippe behovet for at sikre os, slippe os selv og al vores bekvemmelighed af den ene eller anden art. I den Gud møder vi en kærlighed, der giver styrken til at give slip på os selv og til at sige, at alt, hvad der skal deles ud af, er gaver, som jeg har fået. Al rigdommen i Kristus er også vores. Begærligheden, som ligger i os alle, hvor vi vil eje og kontrollere og skabe sikkerhed, bliver

Redaktion

Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
Egevej 4
6950 Ringkøbing
mdkoch@mail.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

mødt af troens rigdom, hvor vi kan handle frit. Det er en rigdom, som det ligger lige for at benytte. Det kan begynde i det små, i det nære, for kærligheden til Gud vises ved at elske medmennesket.

Det handler om at stole på Gud. Da Luther engang skulle forklare, hvem Gud var, skrev han, at den, som dit hjerte hænger ved, og som du forventer dig alt godt af, er din Gud. Begærligheden kan udnævne mange andre guder, men den Gud, vi kender gennem Jesus Kristus, er ham, der deler al sin kærligheds rigdom med os, så det bliver taknemmelighed, der falder én ind som første indskydelse.

Det at være rig i Gud, at være et rigt menneske, er glad og trygt at kunne give slip på alt det, man har fået af Gud og give det videre. Derfor må vi gøre Jesu ord til vores egne, ikke blot i Fadervorbønnen, men også i alle de andre ord vi har fået, og lade dem være sandheden om vores liv. De ord, vi ikke ville kunne have sagt os selv. De ord, der viser muligheder for fremtiden. De ord, der indebærer nær-værende barmhjertighed. De ord, der giver blik for det andet menneske. De ord, der skaber mening med tilværelsen. Med andre ord: de ord, der ikke vil lade os være fortabte. Amen.

Mogens Bering Rasmussen

Den danske kirke i Bruxelles

Salmer:

725, 494, 658, 36, 321, 1 + 6 + 7, 401